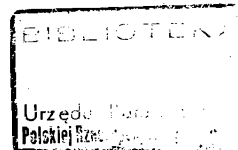

3 marca 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

B27d 1/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 12998.

Kl. 38 k 5.

A. Ahlström Osakeyhtiö
(Warkaus, Finlandja).

Sposób łączenia brzegów arkuszy drzewnych używanych do wyrobu dykty i maszyna do odpowiedniego przykrawania brzegów tych arkuszy.

Zgłoszono 22 marca 1929 r.

Udzielono 28 stycznia 1931 r.

Pod nazwą dykta krzyżowana znana jest dykta utworzona z pojedynczych arkuszy drzewnych, zakładanych jeden na drugi w ten sposób, że włókna jednego arkusza krzyżują się z włóknami drugiego.

Przy wyrobie płyt dyktowych o powierzchni większej aniżeli powierzchnie użytych do tego pojedynczych arkuszy drzewnych, układa się te ostatnie w jedną dużą płytę, przystawiając je do siebie brzegami. Przy takim ułożeniu łączy się ze sobą arkusze zlepiając ich brzegi lub też nalepiając na linie złączeń paski papierowe. Same brzegi arkuszy są ścinane pod kątem prostym lub ostrym tak, że kryją się one częściowo wzajemnie.

Jeżeli jednak pewna część takich warstw dyktowych, lub wszystkie war-

stwy, zostały utworzone ze złożonych arkuszy drzewnych, których włókna zbiegają się wzajemnie, wówczas płyta dyktowa posiada wady. Takie zestawienie płytek, jak powyżej opisane, jednak w wielu przypadkach jest potrzebne, zwłaszcza jeżeli do wyrobu dykty użyte jest drzewo o małej średnicy kłoców. Z drugiej strony dykta wykonana w ten sposób jest nietrwała i może łatwo pękać.

Powodu tego niedomagania należy poszukiwać w błędnym łączeniu brzegów arkuszy, w których linie łącz jednej warstwy biegną równoległe do układu włókien drugiej warstwy. Jeżeli ta druga warstwa ulega naprężeniom gięcia wzdłuż kierunku układu włókien, wówczas to naprężenie przenosi się na pierwszą warstwę i rozkła-

da się wzdłuż linii złączenia, co powoduje łatwe pękanie złączeń.

Niniejszy wynalazek odnosi się do nowego sposobu łączenia takich pojedynczych arkuszy drzewnych, używanych do wyrobu dykty krzyżowanej, w której pojedyncze warstwy lub też wszystkie warstwy, utworzone są z arkuszy złączonych ze sobą brzegami, przyczem wyżej wspomniane wady takiej dykty są zupełnie usunięte, dzięki nowemu sposobowi łączenia arkuszy. Istota wynalazku polega na tem, że unika się równoległości linii złącz jednej warstwy do kierunku biegu włókien w drugiej warstwie.

Tej równoległości można uniknąć w dwojaki sposób. A więc albo linja złącza pozostaje prostą, przebiega jedynie skośnie w stosunku do kierunku biegu włókien, lub też te schodzące się brzegi arkuszy wycinane są falisto lub zygzakowato, dzięki czemu wykluczona zostaje równoległość na całej długości linii złącza. Taki zygzakowaty kształt złącza tworzy je dłuższe, powiększając przez to powierzchnię styku między pojedynczymi arkuszami, co jest dużą zaletą, zwłaszcza przy takim zestawieniu płytek, gdzie końce włókien zbiegają się, gdyż przez wybór odpowiedniego kształtu zygzakowatego wycięcia, daje się osiągnąć dużą powierzchnia łączącą arkusza, wzdłuż kierunku biegu włókien.

Do przedmiotu wynalazku należy również i maszyna wycinająca, zapomocą której można wycinać dowolne kształty brzegów arkuszy. Ażeby przyciąć brzegi pojedynczego arkusza w prostej linii, ale skośnie w stosunku do kierunku biegu włókien, jak to jest widoczne, może być zastosowana maszyna zwykle dotychczas używana, tylko z taką zmianą, że nóż krający ustawiony zostaje nie prostopadle do długości arkusza, a skośnie względem tego ostatniego. Takie ustawienie noża w stosowanej dotychczas maszynie nie wymaga objaśnień.

Dla nadania brzegom kształtu zygzakowatego nie nadają się naturalnie proste noże.

Na rysunkach fig. 1 do 3 przedstawiają różne zygzakowate wycięcia brzegów arkusza, odpowiednio do istoty wynalazku; fig. 4 wskazuje złącze przy przycięciu krawędzi wzdłuż linii prostej, przebiegającej jednak skośnie w stosunku do kierunku biegu włókien, a to w celu uniknięcia równoległości włókien jednej warstwy dykty z linią złączenia arkuszy w drugiej warstwie; fig. 5 i 6 uwiadcniają w widoku zboku i zgóry główne części maszyny, wycinającej przykrawające brzegi arkuszy na podobieństwo linii zębów piły, i fig. 7 przedstawia szczegół z fig. 6, w powiększonej skali, a więc część poprzecznej belki z umocowaniami do niej nożami, jak również i to umocowanie.

Jak to widać na fig. 1 do 3, zygzakowaty kształt linii złączeniowej może być różny, a więc linja ta może posiadać kształt linii zębów piły, lub falisty, lub wreszcie w kształcie jaskółczego ogona albo też inny. Zasadniczo linja złącza winna conajmniej na całej swej długości przebiegać nierównoległe do kierunku biegu włókien w drugiej warstwie arkuszy.

Maszyna tnąca, przedstawiona na fig. 5—7, z wyjątkiem specjalnego urządzenia nożów jest taka, jaką używa się obecnie do tego celu i składa się z belki poprzecznej 2, w której umocowane są ostrza nożowe 1; belka ta może być opuszczana na płytę dolną, nieprzedstawioną na rysunku, tak, że ostrza stalowe 1 zbiegają się ściśle z brzegiem w tej płycie osadzonego noża 3, o takim samym zygzakowatym kształcie, przyczem na tym dolnym nożu układa się pojedyncze arkusze drzewne, zaznaczone na fig. 5 linią przerywaną 4.

W używanych obecnie maszynach nóż stalowy stanowi jedno proste ostrze, umocowane w poprzecznej belce 2. Według wynalazku maszyna tnąca zaopatrzona jest w wiele takich ostrzy stalowych 1, które zo-

stają wpuszczane w skośne szczeliny 5 w belce poprzecznej 2 tak, że tworzą one nieprzerwaną zygzakowatą linię. Te ostrza mogą być zamocowane w szczelinach 5, za pomocą śrub 6.

Dwa arkusze, brzegi których są tak przykrajane jak to podano na fig. 1, zostają swemi brzegami dosunięte ściśle do siebie i połączone, np. za pomocą kleju.

Stalowe ostrza 1 mogą być zastąpione przez obrotowy nóż o profilu odpowiedniego kształtu. Poza tem zamiast takiego stalowego noża można posługiwać się tłoczakiem o powierzchni tnącej falistej lub zygzakowatej, lub też innym urządzeniem. Istotą wynalazku jest zasada, że linja brzegów pojedynczych arkuszy nie jest równoległa.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób łączenia brzegów pojedynczych arkuszy drzewnych, używanych do wyrobu dykty krzyżowanej, w której pewna część warstw lub wszystkie warstwy utworzone są ze składanych arkuszy o zbie-

gającym się kierunku włókien, znamienny tem, że linjom łącz arkuszy nadaje się kształt falisty lub zygzakowaty lub też linji prostej, ale skośnej do kierunku biegu włókien.

2. Maszyna do przykrawania brzegów w pojedynczych arkuszach drzewnych, używanych do wyrobu dykty, według zastrz. 1, znamienna tem, że w poprzecznej belce (2) maszyny tnącej wykonane są, w dowolny znany sposób szczeliny (5), w których mieszczą się ostrza stalowe (1), tworzące nieprzerwaną zygzakowatą linię.

3. Maszyna według zastrz. 1, znamienna tem, że zamiast noży zaopatrzona jest w tłoczek, który posiada tnącą powierzchnię o kształcie falistym lub zygzakowatym.

4. Maszyna według zastrz. 1, składająca się ze znanej maszyny tnącej do dykty o prostym nożu, znamienna tem, że nóż ten ustawiony jest skośnie do kierunku biegu włókien przecinanych arkuszy.

A. Ahlström Osakeyhtiö.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

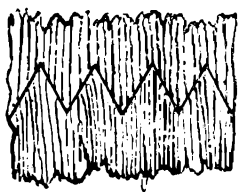

Fig. 1

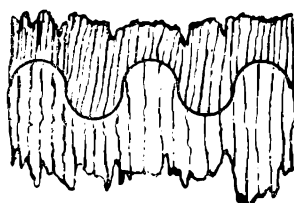

Fig. 2

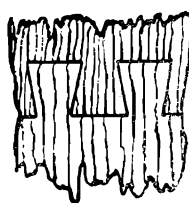

Fig. 3

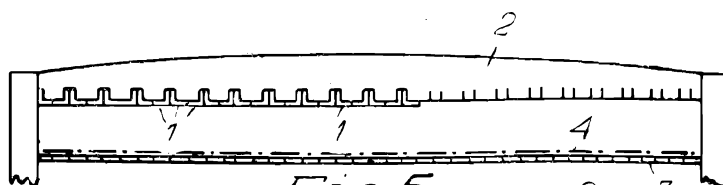

Fig. 5

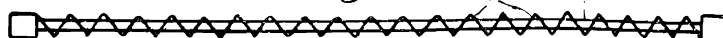

Fig. 6

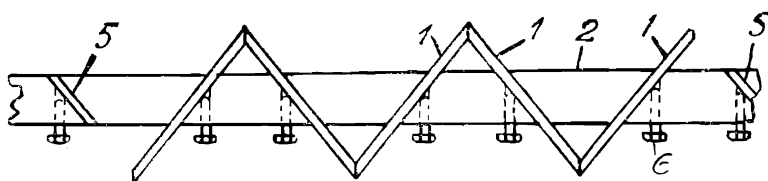

Fig. 7

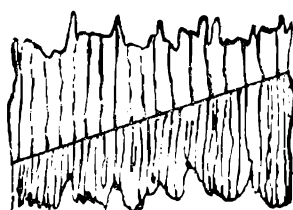

Fig. 4